

Zittingsdocument

A10-0049/2026

10.3.2026

AANBEVELING

over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de internationale gevolgen van de gerechtelijke verkoop van schepen (14882/25 – C10-0321/2025 – 2025/0233(NLE))

Commissie juridische zaken

Rapporteur: Ton Diepeveen

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
- ***II Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
- ***III Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerphandeling voorgestelde rechtsgrond.)

INHOUD

	Blz.
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....	5
TOELICHTING.....	6
BIJLAGE: BEKENDMAKING VAN INPUT	8
PROCEDURE VAN DE BEVOEGDE COMMISSIE	9
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	10

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

**over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de internationale gevolgen van de gerechtelijke verkoop van schepen
(14882/25 – C10-0321/2025 – 2025/0233(NLE))**

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (14882/25),
 - gezien het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de internationale gevolgen van de gerechtelijke verkoop van schepen (15716/23),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 81, lid 2, punten b) en c), in samenhang met artikel 218, lid 6, tweede alinea, punt a), v), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C10-0321/2025),
 - gezien artikel 107, leden 1 en 4, en artikel 117, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie juridische zaken (A10-0049/2026),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsook aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en het secretariaat van de Commissie van de Verenigde Naties voor internationaal handelsrecht (Uncitral).

TOELICHTING

Het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de internationale gevolgen van de gerechtelijke verkoop van schepen (het “Verdrag van Peking inzake de gerechtelijke verkoop van schepen” of het “verdrag”) is op 7 december 2022 aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Het brengt een geharmoniseerd rechtsstelsel voor de internationale gevolgen van de gerechtelijke verkoop van schepen tot stand. Dit betekent dat wanneer een schip op last van een rechter wordt verkocht (gerechtelijke verkoop), de verkoop onder bepaalde voorwaarden die een “volledige eigendom” verlenen (vrij van hypotheken, voorrechten en bezwaren), in alle verdragsluitende staten dezelfde rechtsgevolgen heeft.

Het verdrag schrijft voor dat na een dergelijke verkoop het schip uit het scheepsregister moet worden geschrapt of dat de registratie op verzoek van de koper moet worden overgedragen. Het verbiedt de inbeslagneming van het schip voor reeds bestaande vorderingen, die door de verkoop tenietgaan, en verleent de rechtbanken van de staat waar de gerechtelijke verkoop plaatsvindt exclusieve bevoegdheid om uitspraak te doen over bezwaren tegen de verkoop (andere staten kunnen geen nieuwe procedure inleiden).

Het verdrag vermindert de onzekerheid en versnippering in de grensoverschrijdende maritieme handel, zorgt ervoor dat een gerechtelijke verkoop in het ene land leidt tot een betrouwbare titel die in andere landen wordt erkend, vergemakkelijkt de handel, financiering en verkoop van schepen en beschermt schuldeisers.

Als rapporteur ben ik ingenomen met het voorstel van de Commissie aan de Raad van de EU om namens de EU een besluit vast te stellen tot sluiting van het verdrag. Dit betekent dat de EU partij wordt bij de delen die onder de bevoegdheid van de EU vallen. De aanneming van het verdrag levert echter een aantal juridische problemen op die zowel academische als politieke aandacht vereisen en waarover ook in de toekomst moet worden nagedacht.

Ten eerste vallen het zeerecht, de registratie van schepen, de verkoop van schepen, gerechtelijke verkoopprocedures en daarmee verband houdende registratieaangelegenheden, als gevolg van de nationale rechtstradities, registratie-instanties en beleidskeuzes, van oudsher grotendeels onder de nationale jurisdictie. Door het verdrag door de EU te laten sluiten en de lidstaten te verplichten om na ratificatie buitenlandse gerechtelijke titels automatisch te erkennen, boeten de lidstaten aanzienlijke zeggenschap in over een gebied dat raakt aan hun nationale soevereiniteit op het vlak van maritieme registratie, eigendomsrechten, insolventierecht en handhaving van de rechten van schuldeisers.

Ten tweede zijn volgens het verdrag alleen de rechtbanken van de staat van verkoop bevoegd om kennis te nemen van beroepen tegen de gerechtelijke verkoop. Dit betekent dat andere staten waar het schip uiteindelijk terecht kan komen, de verkoop niet opnieuw kunnen onderzoeken. Dit beperkt het vermogen van de lidstaten om lokale schuldeisers of belanghebbenden (bv. zeevarenden, belastingautoriteiten, leveranciers, instanties voor milieubeheer) te beschermen die vorderingen of belangen kunnen hebben als het schip onder een andere vlag vaart.

Ten derde zou een uniforme erkenning van de “volledige titel” bij gerechtelijke verkopen exploitanten ertoe kunnen aanzetten de verkoop van schepen te bepleiten in rechtsgebieden

met lakse regelgeving of weinig toezicht, in de wetenschap dat het schip overal zal worden aanvaard. Mettertijd zou dit “regelgevingsshopping”, zwakke normen en een dynamiek van goedkope vlaggen kunnen aanmoedigen, wat de toepassing van strengere regelgeving in de lidstaten zou kunnen ondermijnen. Het zou ook de arbeidsnormen, de veiligheid en de naleving van de milieuwetgeving kunnen ondermijnen als gerechtelijke verkoop en herinschrijving te gemakkelijk worden en aan minimaal toezicht worden onderworpen.

Om deze bezorgdheid weg te nemen, zou een ruime uitzondering voor overheidsbeleid/registratiebeleid kunnen worden opgenomen, op grond waarvan een lidstaat de erkenning of overdracht van registratie kan weigeren als er belangen zijn die verband houden met het register of het algemeen belang, zoals toekenning van de vlag, veiligheid, milieunormen, arbeid, belastingen en nationale veiligheid. Dit zou ervoor zorgen dat de erkenning van buitenlandse gerechtelijke verkopen geen afbreuk doet aan nationale waarborgen voor het algemeen belang of nationale regelgeving, en dat “regelgevingsshopping” wordt voorkomen.

Ook zou kunnen worden overwogen om onder bepaalde voorwaarden (bv. vorderingen van schuldeisers, schendingen van milieu- of arbeidsnormen, fraude, belastingontduiking) een heropening of toetsing door de rechtbanken van de staat van bestemming toe te staan, zelfs als de verkoop in een andere staat heeft plaatsgevonden. Dit beperkt de clause inzake “exclusieve bevoegdheid” doordat de nationale rechtbanken de mogelijkheid behouden om lokale belanghebbenden te beschermen, de nationale wetgeving te handhaven en misbruik te voorkomen.

Te overwegen vallen een transparantievereiste en voorafgaande kennisgeving aan alle belanghebbende partijen (schuldeisers, zeevarenden, vlaggenstaatautoriteiten) in alle mogelijkerwijs betrokken staten, niet alleen via een register/depositaris, met een verplichte raadplegings- of bezwaarperiode voordat de gevolgen van de verkoop worden erkend. Dit zou voor billijkheid zorgen en de rechten van alle belanghebbenden beschermen, niet alleen die van kopers en schuldeisers.

BIJLAGE: BEKENDMAKING VAN INPUT

De rapporteur verklaart onder zijn exclusieve verantwoordelijkheid geen input in het verslag te hebben opgenomen van belangenvertegenwoordigers die binnen het toepassingsgebied van het Interinstitutioneel Akkoord over een verplicht transparantieregister¹ vallen of van vertegenwoordigers van overheidsinstanties van derde landen, met inbegrip van hun diplomatieke vertegenwoordigingen en ambassades, die overeenkomstig artikel 8 van bijlage I bij het Reglement in deze bijlage moeten worden vermeld.

¹ Interinstitutioneel Akkoord van 20 mei 2021 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over een verplicht transparantieregister (PB L 207 van 11.6.2021, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).

PROCEDURE VAN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Titel	Verdrag van de Verenigde Naties inzake de internationale gevolgen van de gerechtelijke verkoop van schepen
Document- en procedurenummers	14882/2025 – C10-0321/2025 – 2025/0233(NLE)
Datum raadpleging of verzoek om goedkeuring	27.11.2025
Bevoegde commissie Datum bekendmaking	JURI 18.12.2025
Rapporteurs Datum benoeming	Ton Diepeveen 3.12.2025
Behandeling in de commissie	28.1.2026
Datum goedkeuring	24.2.2026
Uitslag van de eindstemming	+ : 22 - : 0 0 : 0
Datum indiening	10.3.2026

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

22	+
ECR	Mario Mantovani
ESN	Mary Khan
PPE	Maravillas Abadía Jover, Lukas Mandl, Emil Radev, Axel Voss, Adrián Vázquez Lázara, Marion Walsmann, Michał Wawrykiewicz
PfE	Ton Diepeveen, Juan Carlos Girauta Vidal, Pascale Piera
Renew	Ilhan Kyuchyuk, Dainius Žalimas
S&D	José Cepeda, Victor Negrescu, René Repasi, Krzysztof Śmiszek, Lara Wolters
The Left	Mario Furore
Verts/ALE	Sergey Lagodinsky, Tineke Strik

0	-

0	0

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding(en)